

ΕΝΩΠΙΟΝ
ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Κατά την εκδίκαση της υποθέσεως ενώπιον του δικαστηρίου σας, ο αντίδικος επικαλέσθηκε την ΟλομΑΠ 2/2008¹ και ισχυρίσθηκε πως η αναίρεσή του δεν πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη (μολονότι διά των λόγων αυτής προβάλλεται αφενός αντιφατική αιτιολογία κι αφετέρου έλλειψη νόμιμης βάσης της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης). Ισχυρίσθηκε ειδικότερα ότι, κατά το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ κάθε αίτηση παροχής δικαστικής προστασίας, (επομένως – κατά τις απόψεις του – και η προκειμένη αίτησή του) συνιστά ουσιαστικό δικαίωμα και κατ' ακολουθίαν δεν υφίσταται το εκ της δικονομίας ισχύον τυπικό εμπόδιο του απαραδέκτου των προβαλλομένων λόγων της αιτήσεώς του αυτής, επειδή κατά τις διατάξεις του άρθρου 559 αριθ. 1 εδάφ. α' και 19 του ΚΠολΔικ, οι ως άνω αναιρετικοί λόγοι που προέβαλε ο αντίδικος δεν δίδονται όταν ο παραβιασθείς κανόνας δικαίου δεν είναι ουσιαστικού, παρά δικονομικού δικαίου, (όπως εν προκειμένω).

Ο ισχυρισμός του αυτός,

(α) δεν έχει έννομη επιρροή, διότι με το αναιρετήριο δεν πλήττεται η εφετειακή απόφαση για παράβαση της ανωτέρω διατάξεως της ΕΣΔΑ² και εν πάση περιπτώσει

(β) είναι κατ' ουσίαν αβάσιμος, για τους ακόλουθους λόγους.

¹ ΝοΒ 2008/959

² Ad hoc ΟλομΑΠ 2/2008, ανωτ. : « ... Πρόκειται συνεπώς για διάταξη ουσιαστικού δικαίου (το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ) και η παραβίαση της εμπίπτει στο λόγο αναίρεσεως από το άρθρο 559 αρ. 1 Κ.Πολ.Δ. ...».

Ειδικότερα, είπε ο Άρειος Πάγος :

« ... Κατά το άρθρο 6 παρ. 1 της από 4-11-1950 Ευρωπαϊκής Συμβάσεως της Ρώμης "Για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών", η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974, παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεση του δικασθεί δικαίως, δηλαδή δημόσια και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερόληπτου δικαστηρίου νομίμως λειτουργούντος το οποίο θα αποφασίσει είτε επί των αμφισβητήσεων επί δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως είτε επί του βάσιμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως.

Με το ανωτέρω άρθρο καθ' ο μέρος θεσπίζεται ότι οι υποθέσεις δικάζονται από αμερόληπτα, ανεξάρτητα και νόμιμα λειτουργούντα δικαστήρια α) δίκαια, β) δημόσια και γ) εντός λογικής προθεσμίας, θεσπίζονται αντίστοιχα ουσιαστικά δικαιώματα των προσώπων στα οποία αφορά η σύμβαση τα οποία δικαιούνται να αξιώσουν να τύχουν της κατά τα ανωτέρω δικαστικής προστασίας. Με τη διάταξη αυτή καθορίζεται ποια δικαιώματα δίδονται για την απονομή της δικαιοσύνης. Πρόκειται συνεπώς για διάταξη ουσιαστικού δικαίου και η παραβίαση της εμπίπτει στο λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 559 αρ. 1 Κ.Πολ.Δ. **Δεν στοιχειοθετείται όμως παραβίαση της άνω διατάξεως όταν πολιτικό δικαστήριο που πληροί τις προϋποθέσεις της παραπάνω αυξημένης τυπικής ισχύος διατάξεως, ήτοι είναι ανεξάρτητο, αμερόληπτο και λειτουργεί νόμιμα με βάση κανόνες δικαίου και με οργανωμένη διαδικασία για τα ζητήματα της αρμοδιότητας του εφαρμόσει εσφαλμένα σε συγκεκριμένη υπόθεση διάταξη ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου αλλά η πλημμέλεια αυτή της αποφάσεως ελέγχεται με τα προβλεπόμενα από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ένδικα μέσα ...».**

Δηλαδή, κατά την απόφαση αυτή, παραβιάζεται το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ **μόνον εάν** ο πολίτης της συγκεκριμένης Πολιτείας δικασθεί από δικαστήριο μεροληπτικό, υποταγμένο στην εκτελεστική εξουσία, ανοργάνωτο, κατά τρόπο άδικο, με μυστική διαδικασία και εντός μεγίστης προθεσμίας.

Όμως, κατά την ίδια απόφαση, **δεν παραβιάζεται** το εν λόγω άρθρο της ΕΣΔΑ, στην περίπτωση κατά την οποία, το ανεξάρτητο δικαστήριο της ουσίας (που εδίκασε δικαίως, αμερολήπτως, με φανερή διαδικασία και εντός λογικής προθεσμίας), έχει εφαρμόσει εσφαλμένως το νόμο. Διότι, τότε η πλημμέλεια της αποφάσεώς του δεν θα ελεγχθεί αναιρετικώς με βάση την ως άνω διάταξη της ΕΣΔΑ, παρά μόνον σύμφωνα με τους ορισμούς του ΚΠολΔικ. Και ακριβώς εν προκειμένω – ενόσω η αντίδικος δεν επικαλείται ως αναιρετικό λόγο την παραβίαση της ανωτέρω διατάξεως της ΕΣΔΑ, παρέπεται αναγκαίως ότι - οι επικαλούμενες από την αντίδικο (αβασίμως) πλημμέλειες της εκκαλουμένης θα κριθούν κατά το ισχύον δικονομικό σύστημα. Κατά δε το σύστημα αυτό, οι αναιρετικοί λόγοι που προβάλλει η αντίδικος στο κρινόμενο αναιρετήριο της, δεν στοιχειοθετούν τους προβαλλόμενους αναιρετικούς λόγους, επειδή κατά το αναιρετήριο έχουν προσβληθεί κανόνες δικονομικού δικαίου, όπως τόσο εμείς υποστηρίζουμε στις Προτάσεις μας, όσο και ο Εισηγητής αρεοπαγίτης αποφαινεται.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ-ΖΗΤΩ

Να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματά μου που αναφέρονται στις παρούσες Προτάσεις μου, προκειμένου να απορριφθεί καθ' ολοκληρία η από 4-3-2008 (και υπ' αύξοντα αριθμό κατάθεσης 310/2008) αίτηση της αντιδίκου, προς αναίρεση της αριθ. 6838/2007 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών.

Και

Να καταδικασθεί η αντίδικος στη δικαστική δαπάνη μου.

Αθήνα, 18-10-2008

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος